

Sygn. akt IV U 267/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 stycznia 2015r. w S.

odwołania J. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 lutego 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 267/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 4 lutego 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. T. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. T. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał m.in, że cierpi na liczne schorzenia (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 24 stycznia 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. T. do 30 listopada 2013r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 21 listopada 2011r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 30 listopada 2013r. k.224 akt rentowych). W dniu 23 października 2013r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.260 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ

rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 8 listopada 2013r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 8 listopada 2013r. k.262 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 24 stycznia 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.263 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 24 stycznia 2014r. k.266 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 4 lutego 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 grudnia 2013r. (decyzja z 4 lutego 2014r. k.268 akt rentowych).

Ubezpieczony ma wykształcenie podstawowe. Wykonywał zawód malarza. Pracował również na kolei jako pracownik fizyczny (świadczenia pracy k.3-8 akt rentowych za wnioskiem z 16 lipca 1992r., wyjaśnienia ubezpieczonego k.21-21v akt sprawy).

Ubezpieczony cierpi na upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, zespół zależności alkoholowej, zaburzenia zachowania i emocji w wywiadzie (adaptacyjne). Aktualnie funkcjonuje intelektualnie na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim. Ubezpieczony jest uzależniony od alkoholu, choć temu zaprzecza. Długotrwałe picie doprowadziło do pogłębienia organicznych dysfunkcji (...). Rozpoznane zaburzenia zachowania i emocji przebiegają łagodnie i wymagają ambulatoryjnego leczenia psychiatrycznego (opinia biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii k.9-11 akt sprawy).

Ubezpieczony doznał rany ciętej przedramienia prawego i złamania kości promieniowej, z ograniczeniem zakresów ruchomości stawu promieniowo-nadgarstkowego prawego. Ponadto przeżył oparzenie obu rąk zachowując prawidłową funkcją chwytą obu kończyn. Doznał również zwichnięcia stawów PIP palców III i IV ręki prawej. Rozpoznano u niego także wyrostek chrzęstno-kostny przynasady dalszej kości udowej lewej, a także okresowe dolegliwości bólowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa, bez objawów korzeniowych i ubytkowych. Powyższe urazy i schorzenia nie powodują u ubezpieczonego niezdolności do pracy w zakresie pracy malarza pokojowego i innej niezbyt ciężkiej pracy fizycznej (opinia biegłego ortopedy k.24 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. T. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzone na tę okoliczność opinie zespołu biegłych – psychiatry i psychologa a następnie ortopedy dały podstawy do ustalenia, że ubezpieczony nie jest osobą niezdolną do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, tj. pracy malarza oraz innej niezbyt ciężkiej pracy fizycznej (ubezpieczony nie posiada wyuczonego zawodu czy wykształcenia kierunkowego). W złożonej opinii

biegli rozpoznali u ubezpieczonego schorzenia z zakresu psychiatrii i psychologii oraz schorzenia narządu ruchu stwierdzając, że stan zaawansowania tych schorzeń nie powoduje u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Analizując opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez lekarzy - specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzone były analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinie są spójne i należyście uzasadnione.

Ubezpieczony nie zgodził się z ustaleniami biegłych wskazując, że odczuwa ból kręgosłupa i ma guza w udzie. W ocenie Sądu twierdzenia ubezpieczonego nie podważają ustaleń biegłych, którzy w złożonej opinii przedstawili obiektywną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego. To że opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony, nie oznacza, że jest ona wadliwa.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.